

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **A. N.,**
 nar.,
 státní příslušnost: Moldavská republika,
 bytem v ČR,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační**
 politiky
 sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 8. 2021, OAM-412/ZA-ZA11-K01-2021,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná dle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

2. Žalobce namítá, že žalovaný dle něj nepostupoval v souladu s ustanovením zákona, kvalifikační směrnici a rozhodnutími ESD. Rozhodnutí je s těmito předpisy a rozhodnutími v rozporu, je rozporné vnitřní argumentací, která jej činí nepřezkoumatelným. Rozhodnutí zcela nezpochybňuje, že žalobci hrozí v zemi původu perzekuce z důvodu politických aktivit. Žalobce má za to, že byly porušeny zásady správního rozhodování. Dle žalobce žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, vyšel z nepoužitelných podkladů, které mají dokumentovat dodržování zásad právního státu v Moldávii. Ke zjišťování stavu přistoupil žalovaný formalisticky, bez zřetele ke konkrétním okolnostem případu. Rozhodnutí je dle žalobce nepřezkoumatelné v části zdůvodňující, že je Moldavská republika státem garantujícím dodržování lidských práv. Nespolehlivost justice není garantem dodržování lidských práv v případě návratu žalobce. Dále žalobce namítá porušení zásady procesní rovnosti a nestrannosti, kdy tyto zásady odráží ústavní požadavek na zákaz diskriminace. Žalobci nebylo také umožněno seznámit se se spisem obsahujícím veškeré podklady a náležitosti, které by měl mít. Nebyl vyrozuměn o možnosti seznámit se s podklady. Způsob vedení spisu jako přehnuté změní neočíslovaných listin obalené okousaným seznamem spisu je v rozporu se zásadami správního řádu. Již fakt, že byl spis neočíslovaný, je vadou procesního postupu. Ještě závažnější vadou je, že se k odvolacímu orgánu spis dostal již očíslovaný. Při chybějícím očíslování žalobce nemůže vědět, zda byly veškeré jím přiložené dokumenty vzaty v potaz, nebo se některé dokumenty neztratily. Do spisu mohl být založen nebo mohl být vyřazen kterýkoli dokument.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že se situací žalobce podrobně zabýval a důkladně posoudil všechny skutečnosti, které uváděl. Důvodem podání žádosti byly obavy z návratu do Moldavska, jelikož se domnívá, že bude ve vlasti politicky pronásledován, protože byl v organizaci mládeže Jednotná Gagauzie. Ve spojitosti s touto mládežnickou organizací byl vydírán a v září 2019 zadržen na dobu tří dnů policií, která ho prověřovala. Žalobce své potíže ve vlasti s bezpečnostní službou nejprve dával do souvislosti se svou dřívější politickou angažovaností, následně svá tvrzení měnil, nakonec uvedl, že ho zaměstnanci bezpečnostní služby prověřovali, zda se nějakým způsobem nepodílel na posílání mladých lidí z Gagauzie na blíže neurčenou přípravu do Ruské federace. Žalobce sice uvedl, že ve vlasti se v roce 2014 politicky angažoval, agitoval v rámci referenda a voleb starosty, tím ale jeho politická činnost skončila, dále se politicky neprojevoval. Z výpovědi žalobce nelze dovodit, že by byl pronásledován ani podle definice v čl. 9 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011, a že by spadl do kategorie „nepřiměřené nebo diskriminační trestní stíhání nebo trestání“ týkající se především politických oponentů, jejich obhájců, ochránců lidských práv nebo aktivistů občanské společnosti. Žalovaný z podkladů vyhodnotil, že v případě žalobce lze s výjimkou Podněstří považovat Moldavsko za bezpečnou zemi původu ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu. Žalobce nežil v tzv. Podněstří, za místo svého posledního pobytu ve vlasti označil město Comrat, které se nachází pod kontrolou moldavské vlády.
4. K námitce, že se žalobce nemohl seznámit se spisem, žalovaný sdělil, že žalobci byla dána možnost se vyjádřit dne 10. 8. 2021, což dokládá protokol o seznámení se s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany s podpisem žalobce. Této možnosti žalobce využil, s podklady se seznámil, ale nevyjádřil se k nim a nenavrhoval žádné jejich doplnění. Předmětný správní spis je veden v souladu s ustanovením § 17 správního řádu. Žalobce v průběhu správního řízení neprokázal, že nelze Moldavsko považovat za bezpečnou zemi

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

původu. Žalobce výslovně uvedl, že ve vlasti proti němu není vedeno žádné trestní stíhání a vlastně neví, co by se mu po návratu do vlasti mohlo konkrétně stát, za důvod svých obav označil pouze fakt, že byl ve vlasti vyslýchán. Co se týče tvrzeného vydírání a výhrůžek ze strany pracovníků moldavského státu, měl žalobce možnost požádat o ochranu kompetentních orgánů. Nelze dojít k závěru, že by stát nebyl schopen či ochoten žalobci pomoc poskytnout. Žalobce v průběhu správního řízení vyvrátil, že by v Moldavsku někdy měl nějaké potíže kvůli rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení. Moldavští občané mohou využít legální právní prostředky na ochranu svých práv. V rámci řízení o správním vyhoštění žalobce výslovně uvedl, že chce dobrovolně vycestovat do domovského státu, kde mu nic nehrozí s tím, že Moldavsko je pro něho bezpečnou zemí, kde má celou svou rodinu a má se kam vrátit.

5. Z obsahu spisového materiálu, vyplynuly následující, pro rozhodnutí podstatné skutečnosti:
6. K žádosti žalobce sdělil, že je národností Gagauz. Je pravoslavný křesťan, nebyl člen žádné strany, nijak se neangažoval. Pouze v únoru 2014 byl ve volební komisi, šlo o volby starosty města Comrat. Jinak aktivní nebyl. Je svobodný, bezdětný. Bydlel ve městě Comrat v rodinném domě se svou rodinou, ta tam již nežije. Dům je nyní prázdný. Z Moldavska odjel v srpnu 2020. O mezinárodní ochranu žádá z důvodu politického pronásledování pro členství v organizaci mládeže Jednotná Gagauzie. Začalo to v roce 2014 po provedení referenda ohledně organizace celní unie v Gagauzii. Pronásledování trvá dodnes.
7. Při pohovoru žalobce uvedl, že vše začalo v roce 2019. Začali jej vydírat v souvislosti s mládežnickou organizací. Byl zadržen policií na 3 dny. Pak se vyptávali, co se odehrálo v roce 2014, jaké byly vztahy. Jaké vztahy měl k A. K., bývalému ministru kultury. Vinili jej, že byl organizátorem všech mládežnických akcí, že se účastnil propagace. Zadržení proběhlo v září 2019. Podepsal, že je obeznámen se zákazem vycestování ze země. Poté žil rok v klidu. Na konci března 2020 zaplatil vlivným místním lidem 1000 eur, aby byla věc uzavřena. Začátkem léta, se ale zase konaly výslechy. Přišel za ním prokurátor, ať zaplatí a věc se uzavře. Pokud by nezaplatil, dostal by podmínku. Proto odjel. Problémy s vycestováním neměl, do ČR jel za kamarádem. Chtěl si vyřídit slovenskou podnikatelskou kartu, ale nepodařilo se to. Nepodal ani žádost. V ČR tak byl nelegálně. Chodil po brigádách, pracoval na stavbách, žil v Praze na ubytovně. Bylo mu uloženo vyhoštění. Oficiálně ve vlasti obviněn nebyl, probíhalo pouze prověřování. Prověřovali, jestli se účastnil toho, že z Gagauzie údajně byli posíláni mladí lidé na přípravu do Ruska, také řešili minulost. Vyslýchali a vydírali jej. Byl na třech výsleších v roce 2014 a na jednom v roce 2019 a 2020. Se členy mládežnické organizace se znal, proto jej vyslýchali. Od roku 2016 nemá o těchto známých informace. Členem byl 2014 – 2015, poté již nikoli. V rámci organizace Jednotná Gagauzie organizoval různé akce pro mládež, koncerty, sportovní akce atd., s politikou to nesouviselo. Účastnil se politických propagací. Vyhrožovali mu pracovníci služby infomační bezpečnosti. A. K. vypověděl, že žalobce viděl v Rusku, to nebyla pravda, nicméně žalobce byl na 3 dny držen v cele. Jiné problémy neměl. Nijak to neřešil. Bez problémů z vlasti vycestoval, protože na jaře 2020 skončila platnost zákazu vycestování. Také propustili A. K., kterého doteď vyšetřují. V případě návratu se obává uvěznění pro vyfabrikované věci. S nikým z Moldávie není od vycestování v kontaktu. Přestěhováním věc vyřešit nelze, neboť by jej našli i jinde v

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

Moldávii. Nemůže nijak doložit své členství ani zadržení. K dotazu, jak je možné, že ke konci roku 2019 jel na Ukrajinu a z Ukrajiny, když měl zákaz vycestování, sdělil, že to bylo protizákonné, zjistil, že na Ukrajině není lépe, moc v té době nepřemýšlel.

8. Součástí spisu je dále mj. protokol o výsledku žalobce z řízení o správním vyhoštění ze dne 30. 5. 2021. V rámci tohoto řízení mj. sdělil, že mu není známa žádná překážka vycestování. V Moldávii mu nehrozí žádné mučení, trest smrti nebo nelidské zacházení. Moldávie je pro něj bezpečná země. Naposledy byl v Moldávii v srpnu 2020. Je to pro něj bezpečná země. Má tam celou rodinu a má se kam vrátit. Chce vycestovat dobrovolně, nic mu v tom nebrání.
9. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Soud ve věci rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s.
11. Soud vyšel v dané věci z následujících právních předpisů:
12. Dle § 16 odst. 2 zákona o azylu: *„[j]ako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.“*
13. Dle § 16 odst. 3 zákona o azylu: *„[j]sou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle odstavce 2, rovněž se neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.“*
14. Dle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu: *„[p]ro účely tohoto zákona se rozumí bezpečnou zemí původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště, ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo § 14a, který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlížejí nad stavem dodržování lidských práv.“*
15. K námitce nepřezkoumatelnosti závěrů žalovaného, kdy rozhodnutí má být vnitřně rozporné, a také že žalovaný připouští možné problémy žalobce pro pronásledování z politických důvodů, soud uvádí následující.
16. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce pochází z bezpečné země původu a žádost podle 16 odst. 2 zákona o azylu zamítl. Zákon o azylu u zjevně nedůvodných žádostí dle § 16 zákona o azylu počítá s aplikací tzv. konceptu bezpečných zemí (bezpečná země původu, bezpečná třetí země a evropsky bezpečná třetí země). Tyto pojmy jsou definovány v § 2 písm. k) zákona o azylu (bezpečná země původu), § 2 písm. l) zákona o azylu (bezpečná

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

třetí země) a § 2 písm. m) zákona o azylu (evropsky bezpečná třetí země). Podle unijního práva je třeba, aby existoval seznam takových zemí. Tento seznam obsahuje vyhláška č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců.

17. Závěry žalovaného předně vychází z hodnocení Moldávie jako bezpečné země původu dle uvedené vyhlášky. Žalovaný konstatoval, že Moldávie je s výjimkou Podněstří uvedenou vyhláškou (§ 2 bod 15) považována za bezpečnou zemi původu. Žalobce přitom uváděl jako místo pobytu Comratský rajon na jihu země, přičemž toto město spadá pod bezpečnou část země. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, „*Institut bezpečné země původu zakotvený v ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o azylu [dnes písm. k)] a v čl. 29 a 30 procedurální směrnice totiž stanoví presumpci nedůvodnosti žádostí osob přicházejících z dané země – srov. ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o azylu (...)] [dnes ust. § 16 odst. 2]. Jinými slovy, žadatel o mezinárodní ochranu přicházející z bezpečné země původu musí prokázat, že v jeho konkrétním případě tento stát za bezpečnou zemi původu považovat nelze, což v důsledku znamená, že musí prokázat, že mu hrozí větší riziko pronásledování nebo vážné újmy než ostatním osobám v obdobném postavení. Jak bylo uvedeno výše, obdobné podmínky nejsou u standardních žádostí o mezinárodní ochranu (minimálně, pokud jde o zkoumání podmínek pro udělení azylu podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu) vyžadovány, a tudíž označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu.*“
18. Následně žalovaný posoudil situaci v Moldavsku na základě opatřeného dokumentu Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu, stav červenec 2021, přičemž shledal, že Moldavsko lze považovat za bezpečnou zemi původu. Žalovaný tak obecně shledal Moldávii jako zemi bezpečnou. Je pravdou, že jeho odůvodnění obsahuje i pasáž, kde připouští, že v Moldávii vykazuje realita dodržování zákonů nedostatky, a to zejména v soudnictví, vězeňském systému, psychiatrických léčebnách, kdy dochází k porušování lidských práv. Není možné tam ani vyloučit pronásledování spadající pod nepřiměřené nebo diskriminační trestní stíhání nebo trestání, které se týká např. politických oponentů či ochránců lidských práv. Soud však shodně s žalovaným považuje za podstatné posouzení otázky, zda do kategorie takto ohrožených osob může spadat i žalobce, kdy žalovaný dospěl k závěru, že nikoli.
19. Tento závěr žalovaný staví na tom, že žalobce nebyl politický aktivista, politickým oponentem či zastáncem lidských práv. Nebylo proti němu vedeno trestní stíhání. Pouze v roce 2014 zmínil agitaci v rámci voleb a referenda. Nejprve žalobce dle žalovaného tvrdil, že jej mají pronásledovat z politických důvodů pro členství v organizaci Jednotná Gagauzie, později dané změnil tak že jej měli prověřovat zaměstnanci bezpečností služby, a to ohledně toho, zda neposílal mladé lidi z Gagauzie do Ruska na přípravu. Tvrzené spojení s organizací spočívalo v tom, že někteří její další členové byli též prověřováni. Důvodem nebylo politické přesvědčení žalobce. Žalobce se ve vlasti ke státním orgánům neobrátil ro žádnou pomoc, svou situaci nijak neřešil, nelze tak mít bez dalšího za to, že by mu pomoc nebyla poskytnuta. Z podkladů je přitom zřejmé, že je v zemi možné využít legální právní prostředky na ochranu práv. Žalobce se sice obává uvěznění při návratu, ale nebyl ani trestně stíhán, žalovaný tak pochybuje o obavách žalobce z návratu do vlasti. Rovněž žalovaný odkázal na sdělení žalobce v řízení o správním vyhoštění, kde žalobce tvrdil, že mu žádné nebezpečí ve vlasti nehrozí.
20. Žalovaný se dále zabíral tím, zda žalobce prokázal či neprokázal, že vůči němu lze Moldávii považovat za bezpečnou zemi původu, přičemž konstatoval, že toto neprokázal.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

21. Soud shodně s žalovaným má za to, že žalobci se nepodařilo prokázat, že by Moldávie vůči němu nebyla bezpečnou zemí. Nebyl členem žádné strany, pouze členem organizace Jednotná Gagauzie v letech 2014 - 2015, kdy členství nemůže nijak doložit. K tomuto členství žalobce sdělil, že spočívalo v pořádání akcí pro mládež, účastnil se i politických propagací, jednalo se například o podporu v referendu či volbě starosty. Tvrzené výsledky a zadržení pak měly proběhnout v souvislosti s tím, že se žalobce znal s dalšími členy organizace, kteří měli být také prověřováni, a též z důvodu, že jeden z vyšetřovaných při výpovědi měl sdělit, že viděl žalobce v Rusku. Následně mu byl uložen zákaz vycestování, jehož platnost ale již uplynula. Rovněž měl být žalobce prověřován za to, že údajně posílal do Ruska na přípravu mladé lidi z Gagauzie v rámci členství v organizaci. K tomuto žalobce žádné podrobnější informace nesdělil.
22. Přestože nelze zcela vyloučit politickou aktivitu žalobce v roce 2014, nejednalo se o aktivitu dle tvrzení žalobce nikterak výraznou, neboť šlo toliko o účast na propagaci při referendu a volbách. Nebyl rovněž trestně stíhán, nýbrž prověřován a zadržen, zákaz vycestování již uplynul, při vycestování potíže neměl. Soud tak má shodně s žalovaným za to, že problémy žalobce při návratu nelze automaticky předjímat. Žalobce se domnívá, že se nachází „na seznamu“, nicméně z konkrétních okolností nelze dovodit, že by jeho prověřování mělo mít další pokračování. I sám žalobce uvádí, že neví, co by se mohlo stát.
23. Především však soud také pokazuje na to, že tvrzení žalobce nelze považovat za příliš důvěryhodná. Žalobce sice sdělil, že mu byl uložen zákaz vycestování ze země, přesto z Moldávie vycestoval na konci roku 2019 na Ukrajinu a zpět. Tento krok pak odůvodnil tím, že údajně měl zjistit, že na Ukrajině se nejlépe. Zejména je pak třeba odkázat na provedený výslech ve věci správního vyhoštění, který se konal v květnu 2021, o pouhý měsíc dříve než proběhl pohovor ve věci žádosti o mezinárodní ochranu, tedy v bezprostřední časové souslednosti. V rámci výslechu pak žalobce žádné potíže ve vlasti vůbec nezminil, a naopak opakovaně sdělil, že Moldávie je vůči němu bezpečnou zemí, kdy žádné překážky vycestování mu nejsou známy. Soud je přitom přesvědčen, že pokud by problémy žalobce ve vlasti a jeho obavy z návratu byly skutečně vážné, nepochybně by je uvedl již při výslechu, který se navíc konal v prakticky stejné době, proto nelze ani argumentovat časovým odstupem.
24. V kontextu uvedeného soud nepovažuje závěry žalovaného za nepřezkoumatelné a jeho závěry za vnitřně rozporné. Situace v Moldávii v některých ohledech není bezproblémová, což žalovaný nepopírá, avšak bylo na žalobci, aby prokázal, že vůči němu není možné Moldávii považovat za bezpečnou zemi původu, což se žalobci nepodařilo.
25. Pokud jde o porušení zásady materiální pravdy, žalovaný skutkový stav vyhodnotil adekvátně. Lze uvést, že: *„[n]ení povinností žadatele o azyl, aby pronásledování své osoby prokazoval jinými důkazními prostředky než vlastní věrohodnou výpovědí. Je naopak povinností správního orgánu, aby v pochybnostech shromáždil všechny dostupné důkazy, které věrohodnost výpovědi žadatele o azyl vyvracejí či zpochybňují“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2005, č. j. 6 Azs 235/2004 - 57). Žalovaný se zabýval všemi tvrzeními žalobce a zároveň sám zjišťoval veškeré potřebné skutečnosti, provedl potřebné důkazy, řešení přijaté žalovaným je v souladu s veřejným zájmem a odpovídá okolnostem případu.
26. Žalovaný vyšel ze zcela adekvátních podkladů odpovídajících všem požadovaným náležitostem. Jejich výčet žalovaný uvedl na straně 3 rozhodnutí. Podklady zcela

odpovídají požadavkům § 23c písm. c) zákona o azylu. Nejvyšší správní soud ve vztahu ke shromážděným podkladům v rozsudku ze dne 4. 2. 2009, č. j. [1 Azs 105/2008](#) – 81 uvedl: *„[p]ři používání informací o zemích původu je nutné dodržovat následující pravidla. Informace o zemi původu musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné. Také těmto kritériím podklady shromážděné žalovaným zcela vyhovují.*

27. Žalovaný v rozhodnutí neuvádí, že jsou lidská práva v Moldávii dodržována bez dalšího, nýbrž připouští nedostatky a též se zamýšlí nad možnými cestami případné ochrany žalobce ze strany státních orgánů v případě potíží. Přitom žalovaný vyšel z jím zajištěných informací a zpráv. Žalovaný si opatřil zcela dostatečné podklady i vzhledem k tomu, že Moldávie je považována bezpečnou zemi dle vyhlášky č. 328/2015 Sb. Podklady žalovaný zhodnotil v obecné rovině i ve vztahu vůči žalobci.
28. V řízení nedošlo k tvrzenému porušení procesní rovnosti či nestrannosti, řízení nebylo vedeno nijak tendenčně vůči žalobci, naopak všechna jeho práva byla v plné míře zachována. Žalobce měl možnost v průběhu celého řízení uvést veškeré skutečnosti, které považoval za relevantní, mohl doplnit shromážděné podklady. Nedošlo k porušení zásady materiální pravdy. Řešení zvolené žalovaným odpovídá okolnostem případu. Byly hodnoceny skutečnosti svědčící jak ve prospěch žalobce, tak v jeho neprospěch.
29. Obdobně soud vyhodnotil jako nedůvodnou též námitku neseznámení s podklady. Žalobci byla nesporně dána adekvátní možnost, aby se dostavil k úkonu seznámení s podklady. Konkrétně bylo žalobci zasláno předvolání na den 10. 8. 2021. V tento den byl pak příslušný úkon proveden, přičemž dané je dokumentováno protokolem, který žalobce stvrdil svým podpisem. Tedy žalobce byl danému úkonu osobně přítomen, žalobní námitka je v tomto směru zcela nedůvodná. Žalobci byla naopak dána možnost, aby shromážděné podklady okomentoval, vyjádřil se k nim, navhl jejich doplnění apod., nic z toho však žalobce neučinil, a proti podkladům žádné námitky nevznikly. Takto ovšem učinil na základě svého rozhodnutí a nejedná se v žádném případě o jednání žalovaného v neprospěch žalobce.
30. Co se týče námitky neočíslování spisu, pak tato je zcela nedůvodná. K tvrzení, že se spis v očíslovaném stavu dostal až k odvolacímu orgánu, pak soud uvádí, že v dané věci soud přezkoumává rozhodnutí žalovaného, proti kterému se nebylo možné odvolat, proto tato námitka se zcela míjí se způsobem vedení zdejšího řízení. Má-li žalobce odvolacím orgánem na mysli soud, pak soud dodává, že spis, který žalovaný vedl, je standardně očíslován a soud žádné pochybení nenalezl.
31. Lze také dodat, že žalobce sdělil, že v ČR pobývá nelegálně, za což mu bylo následně uloženo správní vyhoštění. Cestou žádosti o mezinárodní ochranu není možné suplovat vyřízení pobytových záležitostí. K tomu se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 2. 2005, č. j. [7 Azs 187/2004-94](#), kde uvedl: *„Azylové řízení je prostředkem poskytnutí ochrany těm příslušníkům cizích států, kteří jsou na území státu původu vystaveni pronásledování ve smyslu tohoto zákona nebo kteří mají odůvodněný strach z takového pronásledování. Jak je patrné, zákonodárce nekonstruoval toto řízení jako prostředek k legalizaci pobytu na území České republiky či jako možnost získat zde pracovní povolení. Jestliže tedy stěžovatel žádá o legalizaci pobytu v České republice, bude se muset podrobit režimu jiného zákona, a to bez ohledu na "složitost mechanismů", které tento upravuje.“* V souladu s uvedeným rozsudkem je smyslem institutu udělení mezinárodní ochrany mimořádná

forma pomoci lidem z oblastí, kde hrozí porušování jejich práv ve smyslu mezinárodních konvencí. Nemůže nahrazovat postupy právních předpisů cizineckého práva, zejména zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců. Je tedy třeba, aby žalobce legalizaci svého pobytu v ČR provedl tímto způsobem.

32. Soud nenalézá deficit v postupu žalovaného ani v žalobou napadeném rozhodnutí samotném, a to jak v odůvodnění, tak i výroku a poučení. Žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav, přičemž přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a uspokojivým způsobem své rozhodnutí odůvodnil, přijaté řešení také odpovídalo okolnostem daného případu; žalovaný postupoval v souladu se zákony a ostatními předpisy, opatřil si dostatečné podklady pro rozhodnutí, zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a provedl důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci. Všemi zjištěnými okolnostmi se žalovaný ve svém rozhodnutí dostatečným způsobem objektivně zabýval a uspokojivě odůvodnil, proč se v případě žalobce jedná o zjevně nedůvodnou žádost.
33. Soud z důvodů shora uvedených žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
34. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 3. 1. 2022

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.